

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молот і комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРИЙМАЙ, ВІТЧИЗНО, 1 мільйон 365 тисяч тонн кіровоградського хліба!

Кіровоград, обком партії,
товаришеві КОБИЛЬЧАКУ М. М.
Облвиконком,

товаришеві МАКСИМЕНКУ Д. П.

Полтава, обком партії,
товаришеві МОРГУНУ Ф. Т.
Облвиконком,

товаришеві ПУДЕНКУ Г. І.

Черкаси, обком партії,
товаришеві ЛУТАКУ І. К.
Облвиконком,

товаришеві ГРИЦАЮ О. А.

Сердечно поздоровляю механізаторів, колгоспників, робітників радгоспів, спеціалістів і керівників господарств, працівників сільськогосподарських і заготівельних органів, партійних, радянських, профспілкових і комсомольських організацій, усіх трудящих Кіровоградської, Полтавської і Черкаської областей з успішним виконанням соціалістичних зобов'язань по продажу хліба державі.

Завдання працівників сільського господарства тепер полягає в тому, щоб закріпити досягнуті успіхи, організовано провести збирання цукрових буряків, кукурудзи, соняшнику, інших сільськогосподарських культур, своєчасно і якісно посіяти озимі і зорати зяб. Особливої уваги потребує до себе тваринництво.

Упевнений, що трудівники села зроблять усе для того, щоб закласти міцну основу високого врожаю в наступному році, добре підготуватися до зими і худоби, виконати зобов'язання по виробництву і продажу державі всіх продуктів землеробства і тваринництва.

Бажаю трудящим Кіровоградської, Полтавської і Черкаської областей гідно зустріти ювілей Великого Жовтня, добитися нових успіхів у розвитку всіх галузей народного господарства.

Л. БРЕЖНЕВ.

Кіровоградському обкому Компартії України,
виконкому обласної Ради депутатів трудящих

Центральний Комітет Компартії України і Рада Міністрів Української РСР із задоволенням відзначають, що працівники сільського господарства Кіровоградської області у відповідь на Лист ЦК КПРС колгоспникам, робітникам радгоспів, усім трудящим Радянського Союзу виростили в нинішньому році добрий урожай і успішно виконали соціалістичні зобов'язання по продажу зерна державі. У засіки Батьківщини його засипано 1365 тисяч тонн.

Досягнення кіровоградських хліборобів — вагомий вклад у збільшення хлібних ресурсів країни. Вони є результатом здійснення курсу нашої партії на всемірну інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва, самовідданої праці і зрослої майстерності механізаторів, усіх хліборобів, великої організаторської і політичної роботи обласної партійної організації по втіленню в життя рішень XXV з'їзду КПРС.

ЦК Компартії України і Рада Міністрів Української РСР сердечно поздоровляють колгоспників, робітників радгоспів, керівників і спеціалістів господарств, працівників заготівельних і транспортних підприємств, партійних, профспілкових, комсомольських організацій, радянських і сільськогосподарських органів, усіх трудящих Кіровоградської області з великою трудовою перемогою і висловлюють впевненість у тому, що трудівники лопів і ферм області організовано проведуть сільськогосподарські роботи, успішно виконають соціалістичні зобов'язання ювілейного року по продажу державі соняшнику, цукрових буряків, інших продуктів землеробства і тваринництва, закладуть надійну основу для успішного розвитку сільського господарства в наступні роки п'ятиріччя, гідно зустрінуть 60-річчя Великої соціалістичної революції.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ РАДА МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Радість гри влітнього року бачимо на обличчі комбайнера колгоспу імені Свердлова Олександрівського району Григорія ЛУНУ-ІА (фот. вгорі).
На знімку внизу — комбайнери цього ж колгоспу поздоровляють Миколу САМОДІНА з перемогою на хлібній ниві.
Фото В. КОВПАКА.

НАТХНЕННИЙ ТРУД ВІНЧАЄ ПЕРЕМОГА!

● **Хлібороби області виконали соціалістичні зобов'язання по продажу хліба державі. Наш коровай важить 1 млн. 365 тисяч тонн!**

Радісний день прийшов до хліборобів Кіровоградщини: трудівники сіл області, змагаючись за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня, виконали соціалістичні зобов'язання по продажу хліба державі. У засіки Батьківщини засипано 1365 тисяч тонн хліба.

Жнива стали вирішальним етапом битви за хліб. То не лише гектари поклядені у валки пшениці, ячменю, не лише центнери намолоченого зерна та тонни перевезеного хліба. То також і нові форми партійної і комсомольської роботи. Використовуючи досвід хліборобів Іпатівського району Станіславського краю, схвалений Центральним Комітетом КПРС, кіровоградські механізатори широко розгорнули соціалістичне змагання за високоєфективне використання збиральної техніки.

Досвід іпатівців підтвердив, що нині головною силою на жнивних є комплексний збирально-транспортний загін. Саме на цій найважливішій ділянці зосередили центр організаційної і політичної роботи обком Компартії України, райкоми партії, первинні партійні організації. На жнива було направлено 3700 комуністів, 2700 комсомольців, створено 511 тимчасових партійних і 169 партійно-комсомольських груп.

З перших днів жнивних ранніх зернових на полі трудилися понад 17 тисяч юнаків і дівчат. Обком комсомолу, районні та колгоспні комсомольські організації головну увагу приділили створенню комсомольсько-молодіжних груп, екіпажів, організації соціалістичного змагання.

Прикладом творчого ставлення до справи стала діяльність на жнивних партійної та комсомольської організації радгоспу «Мар'янівський» Маловисківського району (секретар партійного комітету М. Рашенцев, секретар комсомольської організації — В. Колесник). Спочатку тут створили укрупнений збирально-транспортний загін, до якого увійшли всі комбайни. Та коли пішли дощі, оперативно маневрувати такою

кількістю техніки стало неможливо. Тут швидко зорієнтувалися, організували три загони, які в стислі строки закінчили косовицю.

Партійні групи радгоспу особливу увагу приділили збиранню сильних пшениць. Напередодні жнив відбулися партійні і комсомольські збори груп. Зваживши свої можливості, хлібороби зобов'язали

жука з колгоспу «Мая» Знаменського, Віктора Семдюка з колгоспу імені Кірова Бобринецького, Володимира Чабана із колгоспу «Росія» Новоукраїнського району — то подвиг на хлібній ниві.

Важкими були нинішні жнива, і як ніколи високою була напруга соціалістичного змагання. Оперативно, у високому темпі жнивували хлібороби Світ-

ЕСТАФЕТА В НАДІННИХ РУКАХ

В. МАРИНКЕВИЧ,
завідуючий сільсько-господарським відділом обкому Компартії України.

ся більш, ніж удачі перевиконати план хлібозаготівель другого року п'ятиріччя, до 60-річчя Великого Жовтня рапортувати про виконання плану продажу хліба державі за три роки.

То вже стало нормою нашого життя, що комуністи і комсомольці завжди попереду. Комуністи й комсомольці радгоспу підтвердили цю істину звитяжною працею.

Зразки такої звитяжної праці на жнивних показали сотні молодих жнивників. З перших днів косовиці першість у змаганні серед молодих комбайнерів позавідав молодий комуніст Віктор Миколенко з колгоспу «Перше травня» Петрівського району. На його «Колосі» чотирнадцять зірок. Тепер широко відомі імена земляків Віктора Миколенка — Василя Царенка з колгоспу імені Чкалова, Олександра Трюханова із радгоспу «Пятихатський», комуніста Миколи Малиці з колгоспу імені Карла Маркса.

Соціалістичне змагання допомогло виявити не лише переможців, а й добитися високих намолотів. Вже десять молодих звитяжців комсомольської загінки намолотили понад 11 тисяч центнерів хліба. Кожен жнивний день молодих хліборобів Миколи Самодіна з колгоспу імені Свердлова Олександрівського, Валентина Бри-

зоводського, Онуфріївського, Олександрівського районів, їхні зусилля були високо оцінені у привітанні Центрального Комітету Компартії України і Ради Міністерств УРСР.

Та ще не згасло напруження жнив, а молоді механізатори колгоспу імені Жданова Світловодського району, колгоспів «Путь Октября» та імені Кірова Онуфріївського, комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрівського району кинули клич: «Комплексу післяжнивних робіт — комсомольську турботу!» Комітети комсомолу цих та інших господарств Кіровоградщини потурбувалися про те, щоб ця ініціатива знайшла гаряче схвалення. Набутий досвід ведення жнив комплексними збиральними загонами необхідно використати на збиранні пізніх культур.

З честю склали екзамени на хлібній ниві другого року десятиріччя п'ятиріччя молоді механізатори Кіровоградщини. Першу заповідь перед Батьківщиною виконано, але трудове напруження не спадає. Трудящі сповнені бажання трудитися ще краще, зробити гідний внесок на честь ювілею — 60-річчя Великого Жовтня. В перших рядах правофлангових — комуністи і комсомольці.

ТАК ПРАЦЮВАЛИ ПЕРШІ

В райкомі я недавно. Під час жнив ще був керуючим відділка в колгоспі «Дружба». В пам'яті кожен день тієї гарячої пори боротьби за хліб нового врожаю. Й до цього часу не перестаю захоплюватись запальним настроєм, який пронесли через напружені дні косовиці трудівники господарства. Не було такого учасника жнив, котрий не перевищував би завдань. А тракторист Борис Пименович Варенюк разом зі своїм сином Сергієм — учнем СПТУ — за день виконували по дві три норми.

Правофлангові ювілейних жнив аносили суттєві поправки до темпів на збиранні ранніх зернових. На два дні раніше строку закінчили в колгоспі косовицю гороху.

С. МОВЧАН,
завідуючий відділом комсомольських організацій Дніпровського райкому комсомолу.

● Це були найважливіші слова: «Хлібороби Новоукраїнського району виконали соціалістичні зобов'язання по продажу хліба державі». Найважливіші всі. І всі не просто чекали їх, а й робили все можливе і неможливе для того, щоб вони були сказані.

Серед цих людей в перших рядах — комсомольці і молодь. 110 тисяч тонн зерна засипали в засіки Батьківщини трудівники полів нашого району. А 191420 центнерів з них — комсомольські. Близько тисячі з перших днів жнив сіли за штурвали комбайнів, а в руки кермо автомашин. І відтоді й розпочався вітальний комсомольський центнер.

11933 центнери вівс в загальній коровай Віктор Чабан, молодий комбайнер колгоспу «Росія», близько тисяч тонн — Володимир Лубенець з колгоспу імені Шевченка, 7513 центнерів намолотив своєю «Панною» Олексій Кияниченко з радгоспу «Вільшовик». А які вагомі центнери тих, хто прокладав тільки перший слід на хлібній ниві! Майже всім класом прийшли в колгосп імені Шевченка випускники Кіровоградської середньої школи. І всі вони зустріли перші жнива помічниками комбайнерів: знадобилися хлопцям знання, здобуті в Рівнянському міжшкільному центрі. Не нахвалялися своїм помічником і комбайнер колгоспу імені Ульянова Михайло Овсійович Громко. І хоч

Андрій Ключка збирався спочатку влітку відпочити — у хлопці перші вчителі, Андрій навчався в Кіровоградському машинобудівному технікумі — та інші його ім'я з повагою проминають всі однокласні. В цьому ж колгоспі трудяться помічником на СК-4 учень Бобринецького ЦНУ Сашко Козлюк, випускник Шинківської середньої школи Сергій Пошук. І для них ці жнива — перші. Не осоромився хлопці перед батьками, перед наставниками. Довели працюю, що мають повне право звати хліб ювілейного року: «Наш хліб».

І не тільки вони. Не було мабуть жодного колгоспного току, де б зерно не відчувало турботу засмаглих хлоп'ячих та дівочих рук. 460 школярів взяли участь в нинішніх жнивних, працюючи на току, перевозили зерно на елеватор. Багато з них стали членами агіткульбригад, що привозили з собою в поле радість, умілку, хороший настрій. Найбільшою любов'ю користувалися виступи молодіжної агіткульбригади колгоспу «Росія» під керівництвом Людмили Кузнецової. «60 подум'яних літ» — так назвали вони свою програму.

Хлібна нива ювілейного року була посправжньому щедрою. А комсомольські серця хліборобів — віддані їй. «Наш хліб» — назовуть врожай молоді комбайнери. «Наш хліб» — скажуть про нього водії. «Наш хліб» — приєднуються до них трактористи. І будуть горді з того.

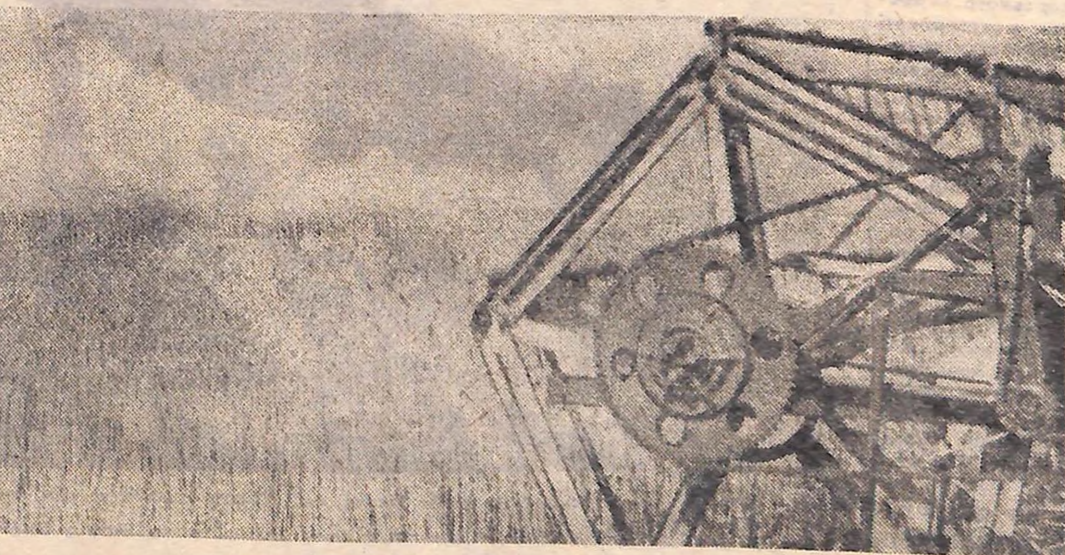
О. ІЩЕНКО,
перший секретар Новоукраїнського райкому ЛКСМУ.

**ГЕРОІ КОСОВИЦІ —
КРУПНИМ ПЛАНОМ**

КОМСОМОЛЕЦЬ БОРИС ШЕВЧУК. Автомобільним ІАЗ-52 щоденно робить по 12-15 рейсів на Кіровоградський хлібоприймальний пункт з полів колгоспу імені Жданова. Це він разом з менеджерами збирання зупинився напередодні жнив з відкритим листом, в якому переліку механізатори республіки закликає: «Жнива ювілейного року — зразкову годину, навіть темп і високу якість роботи!» Жнива завершилися перемогою. І молоді жнивники області, борючись за хліб ювілейного, брали собі за приклад старших товаришів, наставників, таких як В. Н. Тимофеев.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

На фото вишу — комбайнер радгоспу «Мар'янівський» Петрівського району Володимир Петрович ТИМОФЕЄВ. Це він разом з менеджерами збирання зупинився напередодні жнив з відкритим листом, в якому переліку механізатори республіки закликає: «Жнива ювілейного року — зразкову годину, навіть темп і високу якість роботи!» Жнива завершилися перемогою. І молоді жнивники області, борючись за хліб ювілейного, брали собі за приклад старших товаришів, наставників, таких як В. Н. Тимофеев.

Фото В. КОВПАКА.

ТВІЯ ПАМ'ЯТНИЙ ДЕНЬ НА ЖИВІВХ

ОБІД НА «П'ЯТІРКУ»

Здається, проста це робота — розвинути живих обід. Куди складніше смачно їх приготувати. Проте і найсмачніший обід багато вартує, якщо подати його неспішно, з гарним сервісом. Наші борці і каші повинні бути гарними. Ось тоді і їстимуть їх із задоволенням, а нам, кухарам, подякують за турботу і оперативність.

Мій найпам'ятніший день на живівах... Звичайно, він був: 30 липня, коли усі наші однопідприємці комбайнів ішли на рекорд. Цього дня середній виробіток на агрегат дорівнював 470 центнерів. Мої подрузі (а на кухні ми справлялись вчотирьох), а сама побила за

комбайнерів. Ми погратили в цей день приготувати борщ на славу.

Після закінчення Краснодарського кулінарного училища я працюю в колгоспі імені Кірова, вже не перший рік живу і можу заявити будь-кого, хто в цьому сумнівається: на живівах роль виринного кухаря не остання.

В. ШОПКО,

кухар третього відділка колгоспу імені Кірова Новоархангельського району.

Жива ювілейного
НА СТЕНД
ШАНИ

Нові імена назвали жива ювілейного року. Райком комсомолу виготовив стенд «Правотлантний змагання», присвячений передовикам збиральних робіт 1977 року. На стенді шани з'явилися фотографії комсомольця Івана Новика з колгоспу імені Карла Маркса, який скосив раніш зернових на площі 141 гектар і намолотив понад 11 з половиною тисяч центнерів хліба. Завоювали таку ж шану й комсомольці брати Лопачови — Сергій та Іван з цього ж господарства. Вони мають на своєму рахунку понад 8 тисяч центнерів зібраного зерна кожний. Поруч із передовими комбайнерами на стенді будуть представлені водії з колгоспу імені Ватутіна — Павло Северюхін, з колгоспу «Росія» — Федір Корнєта та інші їх суперники по змаганню.

Г. СОРОЧАН,

завідуючий відділом комсомольських організацій Кіровоградського райкому комсомолу.

Учасники агіткультбригади Родніківського сільського Будинку культури Олександрівського району під час живих виступів перед комбайнерами, на гонках і фермах колгоспу імені Свердлова.

На фото: члени агіткультбригади. На першому плані — Любов БОНЧЕНКО. На другому плані (зліва направо): Людмила АРШИНІНА, Олександра ХІЖО, Ніна ГРАБЖЕН, художній керівник Віктор Зехарозич ЯЩЕНКО.

ПІД ЧАС ГАРЯЧОГО ПОРІВНЯ КІЛОСІВ ІМЕНІ 40-РІЧЧЯ ІЛКІСЬКОГО НОВОМІРГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ КУХАРКИ МАРІЯ ГОЛІМЕН ТА ОКСАНА ЧЕРНЯК ЩОДНЯ ГОТУВАЛИ МЕХАНІЗАТОРАМ У ПОДБОРОМІ СТАНІ СМАЧНІ ГАРЯЧІ СТРАВИ.

Фото В. КОВАКА.

Дорога від поля

Дороги, дороги, дороги... Гладенькі асфальтовані шосе дають, мов тугу, натягнені струни. Грунтові п'явки паморочать голову своїми крутими поворотами. Ритмічно підтакують колесам металеві стрічки залізниці. Дороги пульсують, як живі артерії. Степові тини розбурхали натруджені голоси ЗІЛів, ГАЗів, опліснулих у мелодію живих. А за кермом — молоді зсмаглі хлопці, передній край яких сьогодні тут, на хлібних трасах. Ім слово.

ОСОБЛИВА
МІСІЯ

Іван МОРАРАШ, шофер Компанійського райоб'єднання «Сільгосптехніка»

— Все, здається, просто, нічого особливого: під'їхав до комбайна або на дям, невтомним трудівником, зазантажисся, відізв

зерно. Потім знову, знову... Возиш собі вантаж, як і рік, два, три тому. Але я не можу звикнути. Бо той вантаж — святиня народна, хліб, що символізує знак людської любові до землі і відданості її люде, невтомним трудівником, зазантажисся, відізв

тільки перший рік дозирати мені цю почесну місію — возити золоте поле.

Як все-таки вірно говорять народні мудреці, випробувавши століттями: «Не той хліб, що в полі, а той, що в коморі». Не в меншій мірі, ніж комбайнерів, вона стосується нас, водіїв Сорочан і Боляки, дивитись, як деякі свої колеги Іллі, м'яко кажучи, не серйозно ставляться до хліба, гублять по дорозі зерно, працю людську.

Молоді водії нашої «Сільгосптехніки» з перших днів повели боротьбу за великий хліб 1977-го, присвятивши йому свій 60-річний ювілей Жовтня. Мені випадко впасти зерно з лопаті колгоспу імені Державинського. Ваажко це удачею, бо на власні очі доведеться побачити, як борються хлібороби за кожну зернину.

Оця небайдужість хліборобів до долі врожаю і тебе мобілізує, з'являється настрій працювати. На своєму старенькому ГАЗ-93 часто робив у Кіровограді по п'ять рейсів на добу замість чотирьох за нормою.

Нещодавно за ніч вдалося зробити п'ять рейсів, а це не так просто. Шкода, що жива закінчуються, може б і перевершив цей результат.

ЗНАЮ ХЛІБОВІ
ЦІНУ

Леонід ТОЛСТІЙ, машиніст Помічанського локомотивного депо:

— У такі дні в пам'яті завжди пробуджуються спогади про село Софіївку на Миколаївщині, де колись уперше пощастило мені взнати смак хліборобської праці. Тепер я залізничник, чотири роки працював помічником машиніста, тепер сам машиніст. Уже два роки самостійно воджу поїзди. Горджуся своєю професією, її потрібністю людям.

Перед початком живих обідів ми, залізничники, листи делегатів XXV з'їзду КПРС, Героїв Соціалістичної Праці, орденосносців до шоферів, залізничників, працівників хліборобських пунктів, надрукований у газеті «Чорноморський гудок». Вони закликають забезпечити високу якість транспортування і збереження хліба. Вирішили: за зерно відповідала совість кожного. Немає опіємому свій гудок.

Такий випадок. Одному составу вже дали сигнал до відправлення. Раптом помітили, що з вагона сиплеться зерно. Нестійно ж зупинили рух на станції, відкрили всі щільності і аж потім дали зелений погін.

У липні проїзав один важкогазовий состав з хлібом, замість 2500 тонн за нормою перевіз 3233 тонн. Причому на важкій ділянці залізниці. Сподіваюсь, не останній.

Л. КРАВЕЦЬ.

Колгосп «Маяк» Знаменського району.

ГЕРОЇ КОСОВИЦІ—КРУПНИМ ПЛАНОМ

Валентин Данилович Брижук, комуніст, казав трьох урядових нагород, очолював комсомольсько-молодіжний живий експонат першої тракторної бригади колгоспу «Маяк» Знаменського району. Він і комсомолець Сергій Умрихін зайняли перше місце серед хліборобів району, намолотили 12747 центнерів зерна.

Чи знаєте ви, як родить хліб? Чи знаєте ви, як видозволює пам'ятний колос? Чи знаєте ви, яка вона печальна, ота сконена стерня і яка вона переможна? Чи знаєте ви, як плаче у землю перестиглим зерняткам, як дожидає наступного літа самотній забутий комбайнером колосок? Чи знаєте ви, як родить хліб?

Він говорив швидко і стиха, так розорати навідині із собою, говорив так тому, що довго мовчав.

Бо жива, оцей щорічний іспит сили й духу, вимагали зосередженості. І тільки де на денці серця лягали розчарування, невдачі, маленькі і великі радощі, насолода перемоги, все-все, щоб виключитись колись у розмові. І виявилось: така цікава людина Валентин Данилович Брижук, комбайнер колгоспу «Маяк».

Чим цікава? Непересічним характером. Незабудливою. Бо нагадає чимось гарного птаха у відпущенні. То дарила, що хотіла зайняти до кінця, аладеві неспокійний на ірсті.

Не вірилось, що ото такий зичний собі чоловік вийшов переможцем серед 224 комбайнерів району. На те розсилав по кімнати блакитний сміх:

— І дружина часто дорікає, мовляв, інші на старість позичають, а ти такий уже неспокійний, бо і борішся на користь не їде.

Слухали на пам'ять рядки Вігнанського: «Вечу без слави і війни Криві ваши душі сарбузони і відгородані серця...»

У Валентина Брижука серце завжди голоче на поміч іншому, серце завжди навстіж...

Який день був на щогорічній живівах для нього і Сергія Умрихіна найважчим? Відповідь здавалась: підготовка до живих. Відповідь потребувала роз'яснення і уточнення. Таки підготовка до живих. Огі шість днів, коли удвох із Сергієм лаштували комбайни.

Не поспішайте звинувачувати правління колгоспу у безгосподарності. Бо на той час справно відвідували про повну бойову всі тракторні бригади, були підписані народними дозорцями всі протоколи рейдів-перевірок, коли відбувся у кабінеті голови колгоспу отакі діалог:

— У Долинській на базі новітніший «Колос» стоїть, тільки розкоміскований — Ну то й що?

— А те що візьмемо — та й магімемо «Колоса».

— Та його вже два місяці всі брати відмовляються. Там не тільки щитка прила-

дів немає, а й найнеобхідніших деталей.

— Данилович, зробить...

Данилович таки упрів із Сергієм біля того бракованого комбайна. Хлопці в бригаді дивувались: чи не почете біля цього? А хто не міг пробачити Валентині Брижук торішньої блискучої перемоги в районному змаганні, ще й підняв масла до вогню:

— А у нас уже по дві тисячі намолоту!

Це було, дійсно, і важко, і гірко чаклувати над невдахою-комбайном, коли під гарячим сонцем косили хлопці, аж земля гула. Може, тоді вперше зрозумів Сергій, практикант Новгородківського профтехучили-

СЕРЦЕ
НАВСТІЖ

ща, ціну витримки, бо то не в характері справжнього чоловіка повертати націвдорозі.

Вони зробили комбайни, врівноважений, зовні спокійний Сергій і його гарячуватий, нестримний наставник. І потім кожен живий день святкували свою перемогу. Над нею коркою машини і над власною інертністю вони не просто жили: жили, жили, жили машини!

То були перші Сергієві живівах. Найліпший день на живівах? Яким він був, отой найліпший їхній день?

— Коли 1035 центнерів за добу намолотили, — схвально гордість у блакитних очах каже Валентин Данилович.

— А для тебе, Сергію?

— Той самий день — рекордний. Світанок у полі зустріли. Сонце так гаряче палило назустріч — і колося на тому червоному тлі...

— А для вас, Раїсо Федорівно?

— Три години ночі, вже півно піють, прокинувшись, а Валентин немає. Четверта година — немає. Перелякалась — на вагону телефоную, а там: молотять, кажуть, Брижук із Умрихіним. Отакої! А тоді згадала, як очора прийшли Валентина з районоу вітати з рекордом — 889 центнерів зерно намолотили, а Валентин у відповідь на поодороження підморгнув Сергієві, та й каже: а що, дамо тисячу... Так більше тисячі намолотили. І не бачила тої доби чоловіка в хаті Сергія казав, що на соломі у полі спали по черзі.

У голосі молодого жінки неспокійна гордість і захоплення. Явно щастя людське: працювати і

У ЦЬОГО гарна, міцна сім'я. Ота стверділа відповідь на моє запитання: прохви би себе життя отак само, коли б повернулось, нісинадіатиліття, стосувалась не тільки роботи, стосувалась і його подружнього життя. Бо й у цьому залишався вірним, щирим, людським. Уміє розуміти інших, — сказали мені про Валентина Брижука в бригаді. Уміє поступитись заради іншого власного інтересу — сказала мені Раїса Федорівна і розповіла, як сумно було відійждати Валентині з Казахстану, де мав стільки друзів. Як сумно було розлучатися зі своєю бригадою — бо очолював найкращою, а покладав найпередовішою.

Однак затіе почиття у кулак і подався на Україну рядовим механізатором: лікарі порадили хворій дружині змінити клімат.

Ще як відійждав, директор радгоспу ледве не плакав:

— Та ти, Даниловичу, у мене перший претендент на орден Леніна...

Орден Леніна Валентин Брижук одержав торік — у Кіровограді. І таки не послухав умовлянь дружини, їдучи одержувати орден, сором'язливий від природи, не одів своїх попередніх нагород.

Казахстан — то особливий штрих у біографії Валентина Брижука. Він — один із тих, хто забивав першого кілочка в козальовий дикий казахстанський степ. Зовсім юним, як і тисячі його ровесників, по заповіті комсомольській путівці прибув він у північний Казахстанський край 1952 року. І сама цілина, романтика віку, нувала його характер — наполегливість, мужність, воля, залишила відбиток у поглядах на життя, стала його другою суттю. Було все — і жарка, до сьомого поту праця, і бойові комсомольські пісні, смех і солод. Там Валентин знайшов особисте щастя. Там став комуністом.

Там зрозумів, що без хліборобської праці завжди почувався б відірваним від життя шматком. Відійла вона в його душу пажки-ми клітками. І току на моє запитання: що б найцінніше узяв із собою, коли б сказали, що за годину літїтиме на іншу планету, відповів по-хліборобськи скупо: жменю землі...

Колгосп «Маяк» Знаменського району.

ШАХИ ВИМАГАЮТЬ ШКОЛИ

Протягом двох тижнів відвідувачі Будинку культури імені Компарції були свідками напружених поєдинків юних учасників всеукраїнської шахової першості ДСТ «Спартак».

Десять перемог підряд одержала Ірина Вільнер з Ленінграда і стала чемпіонкою ЦР ДСТ «Спартак». Вона набрала 10 очок з 12. Цей успіх не випадковий. У Ленінграді вона одержала відмінну підготовку у відомій шаховій школі В. Г. Зака, в якій свого часу виріс екс-чемпіон світу Борис Спаський. Цієї весни Ірина завоювала титул сильнішої шахістки Ленінграда, а в Кіровограді — перше місце серед юних спартаківок країни.

Порадувала своїх земляків краєва українська спартаківка Ірина Чолушкіна з м. Херсона. Це вона в першому турі задала єдиної поразки Ірині Вільнер і після осічки на старті (програвши Марині Макаровій і Маджубі Хамрокуловій) виграла шість партій підряд. У підсумку в Ірині друге місце.

Юна узбецька Маджуба Хамрокулова вісім турів не зипла поразок. Її високе третє місце — результат серйозної підготовки в шаховій школі м. Самарканда. Місця, усеїд за призерами, зайняли юні представники Москви, Володимира, Мінська, Тбілісі, Баку і Єрорішловграда.

А як зіграли кіровоградські дівчатка Таїя Дубівка і Світлана Симиній? Їх слабкий результат (11 поразок у 12 партіях) нікого не здивував. Цим здібним шахісткам було важко протистояти кращим ученицям дитячих шахових шкіл країни. Адже в Кіровограді немає, на жаль, такої школи, в місті немає й жодного штатного тренера з шахів, а робота Палацу піонерів не відповідає сучасним вимогам підготовки юних шахістів високої кваліфікації. У більшості міст України такі школи діють, розвинута і сітка шахових клубів у містах.

На завершення хочеться подякувати місцеву шахову організацію ДСТ «Спартак» (керівник Г. Г. Дубівка) за відмінне проведення турніру і за гостинність.

В. ЧУНАКОВ,
заступник головного судді, суддя
республіканської категорії (м. Горький).

НА ФОТО: ЧЕМПІОНКА ЦР ДСТ «СПАРТАК» ЛЕНІНГРАДКА ІРИНА ВІЛЬНЕР.
Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

„ЗІРКА“ — СКА (Одеса) — 3:1

Після матчу з армієюми Львова кіровоградці з 38 очками зайняли четверту сходинку турнірної таблиці.

Зустріч з лідерами зони арміями Одеси кіровоградці провели в тому ж атакуєчому ключі, як і з лівів'янами. Правда, гра була дещо жорсткішою — арбітр вимушений був двічі попереджати футболістів Одеси — а за грубу «поведінку» у своєму штрафному майданчику арміїці були покарані одинадцятиметровим ударом, який реалізував Володимир Новаковський.

Це був третій гол кіровоградців в цьому матчі. А перший м'яч влетів у ворота гостей вже на восьмій хвилині. Вибиваєць намагався пробити у дальній кут воріт, шлях м'ячу вчасно перетнув Олександр Алексєєв, який і змусив змінити його траєкторію польоту. За дві хвилини до перерви подвоїв рахунок Богдан Мороз. Сильний удар з середньої відстані застав

воротаря одеситів Нефедова знаєцька.

У першому таймі арміїці не змогли протистояти натиску господарів і лише зрідка контратакували.

Після перерви кіровоградці знизили темп гри — давалася взнаки втома — цим і скористалися гості. Арміїці пішли в наступ більшими силами і провели кілька гострих атак, одна з яких на шістдесятій хвилині закінчилася красивим голом у ворота «Зірки».

Перемога над лідером зони з досить перекоаним рахунком має певно, додати сил кіровоградцям. Реальні обриси призових місць, які з'явилися перед нашими земляками, вимагають високої мобілізації фізичних і духовних сил. Боротьба у футбольному чемпіонаті загострюється. Попереду відповідальні матчі. Один з них — з миколаївським «Суднобудівником» відбудеться сьогодні.

М. СОМОВ.

„ХІМІК“ — „РАДІСТ“ — 0:1

У четвертому турі другого кола чемпіонату України з футболу серед команд виробничих колективів кіровоградський «Радіст» грав на виїзді. Він у Шостці, що на Сумщині, зустрічався з місцевим «Хіміком». Напружено проходив цей матч. Лише один

гол, забитий заводськими спортсменами у ворота господарів поля, приніс їм успіх. Вони виграли — 1:0.

В. ШАБАЛІН.

ПОГОДА

ХИМЕРИ ЛІТА

Серпень завершує літо. З кожним днем відчувається похолодання, коротішають дні, довшіють і холоднішають ночі. Маса арктичного повітря на території України, в тилу циклона, зникла, значне похолодання і на Кіровоградщині.

Особливо холодно було 17-18 серпня, коли середньодобові температури повітря знизилися до 13-14 градусів, що на 6-7 градусів нижче норми. Такі низькі температури повітря за 32 роки в цей період не спостерігалися.

14-15 серпня — по всій території області пройшли дощі, які суцільно зволали грозами.

Такі дощі в більшості районів області поповнили запаси вологи в ґрунті шару ґрунту та покращили умови для росту і розвитку пізніх сільськогосподарських культур. Поливні дощі створили умови для обробки ґрунту під посів озимини.

Найближчими днями прогнозується дощ, місцями значні зливи, температура повітря підвищиться.

О. МОКЛЮК,
начальник Кіровоградського обласного облідрометбюро.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ ОБЛАСНОЇ ФОТОСЕКЦІЇ ТА ФОТОАМАТОРІВ ОБЛАСТІ

Фотосекція обласної організації Січаків журналістів УРСР приймає роботи для відбору на обласну фотоконстанцію, присвячену 60-річчю Великого Жовтня, експозиція якої демонструватиметься в Тодбузьському окрузі ЦРБ.

Роботи приймаються до 30 серпня 1977 року.

Надсилати фотороботи на адресу: 316050, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36, Кіровоградська обласна організація Січаків журналістів УРСР, на обласну фотоконстанцію.

Редатор М. УСПАЛЕНКО.

Донецький орден Трудового Червоного Прапора політехнічний інститут

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СЛУХАЧІВ

НА 1977—1978 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА ПІДГОТОВЧЕ ВІДДІЛЕННЯ

На відділення приймають осіб із закінченою середньою освітою з числа передових робітників, колгоспників, що мають безперервний стаж практичної роботи не менше одного року і записані у запас із лав Збройних Сил СРСР.

Підготовка проводиться за такими спеціальностями:

1. Технологія і комплексна механізація підземної розробки родовищ корисних копалин.
2. Організація управління гірничими підприємствами).
3. Технологія і техніка розвідки родовищ корисних копалин.
4. Маркшейдерська справа).
5. Будівництво підземних споруд і шахт).
6. Геологія і розвідання родовищ корисних копалин).
7. Гірничі машини і комплекси зі спеціалізаціями: а) виробництво і конструювання гірничих машин і комплексів; б) машини і обладнання збагачувальних фабрик.
8. Гірничі електромеханіка.
9. Електрифікація та автоматизація гірничих робіт.
10. Збагачення корисних копалин.
11. Технологія машинобудування, металорізні верстати і інструменти.
12. Промислова теплоенергетика.
13. Металургія чорних металів).
14. Металознавство, устаткування і технологія термічної обробки металів.
15. Обробка металів тиском).
16. Механічне обладнання заводів чорної металургії.

*) На ці спеціальності прийом жінок обмежений.

17. Машини та апарати хімічних виробництв.
18. Хімічна технологія твердого палива.
19. Технологія рекуперації вторинних матеріалів промисловості.
20. Автомобілі і автомобільне господарство.
21. Автомобільні шляхи.
22. Електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства.
23. Електричні системи.
24. Електричні станції.
25. Електропривод і автоматизація промислових установок.
26. Автоматика і телемеханіка.
27. Електронні обчислювальні машини.
28. Автоматизовані системи управління.
29. Прикладна математика.
30. Економіка та організація гірничої промисловості.
31. Економіка та організація машинобудівної промисловості.

Форма навчання на підготовчому відділенні — денна з відкривом від виробництва.

Тривалість навчання — 8 місяців. Відбір і направлення молоді на підготовче відділення здійснюють безпосередньо керівники підприємств, будов, організацій транспорту, зв'язку, колгоспів, командування військових частин за рекомендацією партійних, комсомольських і профспілкових організацій.

Особи, направлені на навчання, подають приймальній комісії заяву, направлення, документ про середню освіту (оригінал), характеристику, завірену гербовою або круглою печаткою керівником підприємства, колгоспу і т. д., секретарем партійної чи комсомольської організації, випуску з трудової книжки, завірену керівником підприємства (організації), 6 фотокартки (знімки без головного убору) розміром 3x4 см, медичну довідку (форма № 286). Паспорт і військовий квиток (приписне свідоцтво) подають особисто.

Приймання заяв — з 1 жовтня по 10 листопада, співбесіда — з 15 по 24 листопада, зарахування — з 25 по 30 листопада.

Початок занять з 1 грудня. Зарахування слухачів підготовчого відділення проходить приймальна комісія за результатами співбесіди з кожним вступником з метою з'ясування підготовленості до навчання на відділенні.

Зарахованих забезпечують ґрунтом житлом і стипендією на умовах і в розмірах, установлених для студентів вузів.

Після закінчення навчання слухачі складають випускні екзамен.

Екзамен проводиться з усіх загальноосвітніх дисциплін навчального плану відповідної групи спеціальності.

Тих, хто успішно витримає екзамен, зараховують на перший курс денних факультетів Донецького політехнічного інституту без складання вступних екзаменів.

Документи на підготовче відділення приймають щодня (крім неділі) з 9 по 16 годину.

Адреса: м. Донецьк-66, вул. Артема, 58. Політехнічний інститут, приймальна комісія підготовчого відділення (кімната 212).

РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 16389,

Обсяг 0,5 друк. ар.

Індекс 61197,

Зам. № 357,

Тираж 60 600.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галицька, 2.

НАШІ ЮНІ ДРУЗІ!

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ НАБУТИ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ І СПЕЦІАЛЬНОСТІ, ВСТУПАЙТЕ В КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 2, ЯКЕ ГОТУЄ СПЕЦІАЛІСТІВ ДЛЯ КОМБІНАТУ «КІРОВОГРАДВАЗБУД» — НАЙБІЛЬШОЇ БУДІВЕЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАШОЇ ОБЛАСТІ.

У групах із тритричним строком навчання училище готує столярів (будівельних), електромонтажників по освітленню, освітлювальних і силових мережах та електроустаткування, малярів (будівельних), мулярів, монтажників конструцій, штукатурів, плитовиків, плитовиків, машиністів баштових кранів (діюча); у групах із річним строком навчання — плитовальників-плитовиків.

БЕЗ ВСТУПНИХ ЕКЗАМЕНІВ ПРИЙМАЮТЬ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ ВІКОМ ВІД 15 ДО 20 РОКІВ, ЩО МАЮТЬ ОСВІТУ ЗА 8—10 КЛАСІВ.

Учні забезпечують ґрунтом житлом, парадним і робочим одягом, триразовим харчуванням, підручниками, вони одержують третину суми, заробленої ними на виробничій практиці. Час навчання в закладі зараховується до трудового стажу.

Училище має чудовий сучасний навчальний корпус, у якому обладнані кабінети і лабораторії, майстерні, спортзал та автопарк. Є спортивне літнє містечко, працюють гуртки технічної, творчої, художньої самодіяльності, спортивні секції. Є спеціалізовані групи зі спортивним уклоном, класичної боротьби і велосипедного спорту, де свою спортивну майстерність учні вдосконалюють під керівництвом досвідчених тренерів, майстрів спорту СРСР.

Випускники-відмінники мають право вступати до вищих і середніх навчальних закладів на пільгових умовах, а також можуть бути направлені до вищих і середніх навчальних закладів системи професійно-технічної освіти, де навчання проводиться на повному державному забезпеченні.

Вступники подають заяву із зазначенням вибраної спеціальності, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт (пред'являють особисто), документ про освіту, свідоцтво з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку (форма № 286), вісім фотокартки розміром 3x4 см.

Початок занять — з 1 вересня.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Телефон 2-38-49.

Іхти до училища: автобусами №№ 2, 14 — до зупинки «Вулиця Мічуріна», № 29 — до кінцевої зупинки або тролейбусом № 2 — до зупинки «Буддеталя» чи «Вулиця Коропенка».

ДИРЕКЦІЯ.